

Per tots nosaltres, Scaramouche

El passat dijous 13 d'octubre al matí un grup d'estudiants de l'IES Alexandre Satorras de Mataró van anar a la ciutat de Barcelona a veure l'obra de teatre musical *Scaramouche*. El grup, integrat per alumnes de 4t d'ESO i de les optatives de teatre de 2n d'ESO i de literatura universal i catalana, de 1r i 2n de Batxillerat respectivament, va acudir a la segona representació que la companyia productora *DagollDagomoferia* per a escoles i instituts.

Scaramouche és la gran producció de la companyia barcelonina d'enguany, que amb la implicació de més d'un centenar de persones i sota la direcció musical del conegut compositor Albert Guinovart, espera repetir la fórmula d'èxit que els va dur a omplir el Victòria -teatre que s'ha convertit feu de la companyia dels darrers anys- amb la seva darrera obra, *Mar i Cel*. L'aposta per l'adaptació en teatre musical de la novel·la escrita per Rafael Sabatini era costosa i ha requerit mesos de treball per poder dur a terme un escenografia molt complexa. Un teatre barroc dalt de l'escenari, una immensa petxina articulada o elements d'atrezzo que baixen del sostre són només algunes mostres d'aquesta dificultat que pot ser apreciada per l'espectador. A més, gaudeix d'una posada en escena que requereix l'absoluta coordinació entre les àrees. Això es plasma en un gran muntatge tècnic -amb una actuació destacada de l'equip de llums- i un grup d'actors que ha hagut de passar dures proves per dotar l'obra d'un repartiment excepcional, sense oblidar tampoc el plus que dóna la música en directe -com no pot ser d'altra manera en una producció de tant gran magnitud- a les obres teatrals.

La crítica

La representació que els alumnes de l'institut Satorras van veure va venir precedida de l'anunci que l'actor que encarnava al Marquès, Ivan Labanda, seria substituït de manera excepcional per qui habitualment interpreta el paper de Coullardin, Frank Capdet, i en conseqüència el paper de bisbe l'interpretaria Marcel Clement. Aquest fet, que a priori podia semblar un contratemps important, va esdevenir efímer degut a la gran actuació de ambdós actors. Pel que fa al repartiment habitual, l'actriu Mireia Mambo va ser la més aclamada pel públic, amb una gran interpretació amb la que va encisar al públic. Del seguit d'actuacions destacables no en queda exempt el protagonista Toni Viñals i la seva "enamorada", Ana San Martín. No obstant, l'actuació de *René* va crear controvèrsia, ja que a la mitja part els comentaris més escoltats eren els de que la semblança amb el seu teòric germà bessó era millorable.

El transcurs de l'obra es pot dividir en dos parts, que responen als dos actes. El primer comença de manera prometedora, amb lluites d'esgrima que atorguen dinamisme i velocitat a les escenes. Una velocitat, però, que es va perdent al llarg de l'acte i que acaba fent perdre l'interès i l'atenció a bona part del públic. Aquesta acció que li manca al final del primer acte es recupera en el segon, potser fruit d'un desenllaç que planteja un argument més ajustat al tipus de públic.

En darrer lloc, cal destacar l'actuació musical del conjunt de músics i cantants. La destacada dificultat musical d'algunes peces, amb cànons i divisis difícils, conferien un aire captivador a les peces. Tant és així que all final de la representació molts alumnes seguien repetint "tots portem una màscara".